UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Germano parisien[sis]. ep[iscop]o. Cap[itulum]. lix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

¶De ſancto Julio martyre. Cap.lvi.

IUlius martyr apȯ meſiā ciuitate doroſtoreñ. paſſus eſt. Qui tpe pſecutionis cū eſſet veteranus ⁊ emerite militie ab officialibus tentus ⁊ maximo preſidi oblatꝰ eſt. Qui dū idola execraretur: ⁊ nomē xpi cōſtantiſſime cōfiteretur capitali ſentētia punitus eſt. vi. kal. iunij. Cum aūt ad paſſionē duceretur. Heſychius quidā miles xpianus ſibi amiciſſimus dum ſe ſuis orationibus cōmendaſſet: eumqꝫ oſculatus fuiſſet a militibus tentus ⁊ ipſe poſt dies xx. paſſus eſt: vt infra dicet. xvij. kalen. iunij.

¶De ſancto Eutropio epo. Cap.lvij.

EUtropius epiſcopus apȯ gallias in ciuitate auraſica claruit tpe valentiani ſecundi imperatoris. Cuius vitam illuſtrē virtutibꝰ ac miraculis verus eps auraſiceñ. luculento ſermone deſcripſit: vt dicit ado. Hic ob fidei deuotionē ad duas ſorores xpi ancillas a parentibus exheredatas: eo ꝙ votum virginitatis emiſiſſent: epiſtolas conſolatorias elegāti ⁊ aperto ſcripſit eloquio: non ſolum ratione: ſed ſcripturarū ſanctarū teſtimonio cōitas. Et hic migrauit ad xpm. vi. kalen. iunij.

¶De ſctis ſymmetrio ⁊ ſocijs mar. Cap.clviij.

SYmmetriꝰ presbyter ⁊ martyr cū alijs. xxij. rome ſub ātonino imperatore paſſus eſt. Cū eñ pfatꝰ ſctūs pſbyter cū alijs xpianis apud praxedez virginē latitaret: ⁊ in titulo ſancti paſtoris qȯ ſctūs papa pius in domo eius cōſtruxerat diuina myſteria celebraret: miſit antoninꝰ ⁊ tenuit ſymmetriū cū alijs. xxij. xpianis. Quos ſine vlla auditione gladio puniri mādauit in eodē titulo. Quorū corpora praxedis virgo in cimiterio priſille ſepeliuit. vi. kalen. iunij.

¶De ſctȯ Germano pariſieñ. epo. Cap.lix.

GErmanus eps pariſieñ. territorij augudustuneñ. indigena patre eleutherio matre euſebia natꝰ ē. Qui a iuuētute deo ſeruiēs a ſctȯ nectario epo abbas ſancti ſymphoriani cōſtituꝰ in ſctitate maxima ⁊ opibus virtutū pollebat ⁊ ſignorū miraculis refulgebat. Cum eñ incēdiū in monaſterio accidiſſet: ⁊ iam officinas flāme circūquaqꝫ valleret germanꝰ aſcēſo tecto ſumpraqꝫ cacumina plena aq̄ alleluia cōcinens ⁊ paululū aq̄ ſup ignē effudēs flāmas extinxit. Cū quidā radulphus quaſdā cenobij rex inuaſiſſet vrſus adueniēs p tres dies cōtinuos equos ipſius deuorās damnū ablatorꝫ triplicauit: nec deſtitit donec ille reſipuit ⁊ res ablatas reſtituit. Anne vxori hebronij regis miſſam clebrās facie fulgidus admodū apparuit.

¶Per annos. iiij. anteqꝫ eps fieret cū p viſum claues porte pariſieñ. a ſene ſibi fuiſſent tradite conſeruāde: pdixit ſe ipſius futurū pōtificē ciuitatis. Qȯ ⁊ poſt quadrieniū factū eſt. Qui in epatu doctrina clarus miraculis effulſit. Juuenē eñ a iudeis in carcere tētū ⁊ cōpeditū ſe inuocantē ruptis vinculis p noctē abſoluit. Januā eccleſie ſanctorū geruaſij ⁊ pthaſij ſibi clauibus obſeratā baſilicā intrare cupiens crucis ſolo ſignaculo reſerauit: multos a demonijs obſeſſos liberauit: ⁊ egros plurimos a varijs languoribꝰ ſanos effecit. Jnvictu ſuo pciſſimus: neceſſitati pauperū liberaliſſimꝰ fuit. ¶Obitū ſuū pſciēs ad caput lectuli notariū ſuū ſcribere fecit. v. kalen. iunij. Et nihil vltra. Qȯ dum nemo qȯ ſibi hoc vellet intelligere poſſet. dum. v. kalen. iunij. a corpore migrauit: ꝙ ppter hoc talem ſcripturā ſanctꝰ feciſſet vnuſquiſqꝫ cognouit. Sic ergo die quo ſctūs annorꝫ fere. lxxx. obdormiuit: in dn̄o ſepultus in eccleſia pariſieñ.

¶De ſancto Carauno martyre. Cap.lx.

CAraunꝰ martyr apȯ carnotū ciuitatez paſſus eſt. Hic natiōe romanꝰ a ſctȯ dionyſio epo eruditꝰ eiuſqꝫ diſcipulꝰ fuit poſt cuiꝰ martyriū ipe a ſctȯ clemente papa pſbyter factꝰ pitius ad pdicādū directus eſt. Et dū p mare nauigaret: orta tēpeſtate orone ad deū pfuſa pcellā ſedauit: nautaſqꝫ gentiles ad xpm cōuertit. Cū aūt in q̄dā tēplo veneris puellā demoniacā liberaſſet: viſo miraculo plurimi paganorū ad fidē xpianorꝫ acceſſerūt. Jnde p mltas galliarū ⁊ hyſpaniarꝫ inſulas deābulauit: clamātibꝰ demonijs p obſeſſorꝫ ora ſuo dei eſſe credēdū. Qui a cūctis vexatis imūdos eijciēs ſpūs īfinitū ppl'z cōuertit ad dn̄m. Ac demū in carnoto ciuitate verbū dei pdicās plurimos baptizauit. egreſſuſqꝫ īde cū pluribꝰ ſocijs a latronibus q̄ eos pecunioſos putabāt inſecuti ſunt. Et dū latrones ſocios carauni fugiētes pſeq̄rent: reuocās illos ſuaſit vt ab inſecutione illorꝫ deſiſterēt eo ꝙ ipe ſolus pecuniā quā q̄rebāt haberet. Quibꝰ regreſſis cū vnicū ſolidū ſibi p viatico retētū obtuliſſet: illi ſe deluſos exiſtimātes ipm decollauerūt. v. kal. iunij. Cuiꝰ corpꝰ in carnoteñ. ciuitate ſepultū ē.

¶De ſancto Guilelmo confeſſore. Cap.lxi.

GUilelmus confeſſor dux aq̄tanie ⁊ prouincie patre theodorico ꝯſule matre aldana inclytā pſapiā ducēs ſub rege karolo magno ſtrenue militauit; eiuſqꝫ regni principatū tenuit ſctitate pclarus. Cū aūt ſaraceni p